

Pintér Lajos

tiszavirág

mit hoz a múlt

*a jövőt már tudom
ismerem titkait
mint képeskönyvet lapozgatom
mint súlyos betontömböket
lapjait rétegeit rakom
csak azt nem tudom
mit hoz a múlt
most is kilökte a fekete föld
Katyn emészthetetlen
csontjait
szerelmeim szőke
lengyel lányok szeme
világítja át a csillagtalan éjszakát
Katyn holt
katonáinak
keresztcsontja az égen
a hold*

Hervay Gizella

*mikor először találkoztunk
nem bírt beszélni
bevarrta száját
a fájdalom
csak befelé dalolt
láttam hogy szeme
csak befelé lát
csak nézi ahogy
a szegen
Kelet-Európa szegén*

*lóg az árva lódenkabát
ez az idegbeteg asszony a
költészet nagyasszonya volt
drága nagyasszony
néztem ahogy
szeméből ömlött a könny
megannyi gyöngy
megannyi gyöngy*

Csernus nagyapám

*Csernus nagyapám
bolgárkertész volt
most is látom ahogy
palántái előtt ott térdel
ott térdel a
természet templomában
látom ahogy táncol
egy búzaszállal
hajlong a szélben
virágzó körtefáival
ő mindent tudott a világról
én semmit
csont-kezevel most is fogja
kezem úgy vigyáz rám
kísér minket
hosszú láncon egy komondor
kísér egy fekete holt puli
csaholnak
a kutyák mennyországát
hangjuk átüti*

átvérzik

*fehéringes folyók
írtam verscímbe kamaszkorom idején
folyómról írtam
hű Tiszámról
fehéringes foglyok – írtam
kötetem címe volt ez is*

azok vagyunk mind
gondoltam lázas hittel
azok vagyunk mind
a költészet
fehéringes foglyai
s most olvasom nálad a te
műved címében is
fehéringes versek –
eddig azt hittem
ez a felfénylő jelző enyém
s most látom
emberről emberre talán
nemzedékről nemzedékre
vándorol az az ing
fehér ing
viseljük mígnem átvérzik